

32004L0101

L 338/18

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

13.11.2004

**DIRECTIVA 2004/101/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 27 octombrie 2004**

de modificare a Directivei 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității, în temeiul mecanismelor bazate pe proiectul din Protocolul de la Kyoto

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Directiva 2003/87/CE ⁽³⁾ stabilește un sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității („sistemul comunitar”) pentru a favoriza reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în condiții eficiente din punct de vedere economic și performante ca preț, luând în considerare faptul că, pe termen lung, emisiile de gaze cu efect de seră la nivel mondial vor trebui reduse cu aproximativ 70 % în raport cu nivelurile din 1990. Directiva menționată anterior urmărește să ajute Comunitatea și statele membre să își respecte angajamentele de reducere a emisiilor antropice de gaze cu efect de seră în temeiul Protocolului de la Kyoto, aprobat de Decizia 2002/358/CE a Consiliului din 25 aprilie 2002 privind aprobarea, în numele Comunității Europene, a Protocolului de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice și îndeplinirea în comun a angajamentelor care decurg din acesta ⁽⁴⁾.

(2) Directiva 2003/87/CE stabilește că recunoașterea creditelor care rezultă din mecanismele bazate pe proiecte pentru a asigura respectarea obligațiilor începând cu 2005 va crește eficiența costurilor pentru reducerea emisiilor de

gaze cu efect de seră la nivel mondial și că, în acest sens, dispozițiile vor prevedea legătura mecanismelor bazate pe proiectul de la Kyoto, inclusiv „aplicarea comună” (AC) și „mecanismul de dezvoltare propriu” (MDP), cu sistemul comunitar.

(3) Stabilirea unei legături între mecanismele bazate pe proiectul din Protocolul de la Kyoto și sistemul comunitar permite, păstrând integritatea mediului a acestuia din urmă, folosirea creditelor de emisie generate de activitățile bazate pe proiecte eligibile în temeiul articolelor 6 și 12 din Protocolul de la Kyoto pentru a respecta obligațiile statelor membre în conformitate cu articolul 12 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE. În consecință, aceasta va crește diversitatea opțiunilor puțin costisitoare de armonizare în cadrul sistemului comunitar și va duce la o diminuare a costurilor globale de armonizare cu Protocolul de la Kyoto, ameliorând în același timp lichiditatea pieței europene a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră. Stimulând cererea de credite AC, întreprinderile comunitare vor investi în dezvoltarea și transferul de tehnologii de vârf și de know-how de protecție a mediului. Cererea de credite MDP va fi, de asemenea, stimulată și astfel vor fi ajutate țările în curs de dezvoltare, în care sunt puse în aplicare proiecte MDP, pentru a-și atinge obiectivele de dezvoltare durabilă.

(4) Pe lângă folosirea de către Comunitate și statele membre, precum și de întreprinderi și particulari din afara sistemului comunitar a mecanismelor bazate pe proiectul din Protocolul de la Kyoto, aceste mecanisme ar trebui să fie legate de sistemul comunitar astfel încât să asigure coerența cu Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice (CCONUSC) și cu Protocolul de la Kyoto și cu deciziile ulterioare adoptate în acest sens, precum și cu obiectivele și arhitectura sistemului comunitar și dispozițiile stabilite de Directiva 2003/87/CE.

(5) Statele membre pot să permită operatorilor să folosească, în cadrul sistemului comunitar, reduceri de emisii certificate (REC) începând cu 2005 și unități de reduceri de emisii (URE) începând cu 2008. Utilizarea de REC și URE de către operatori începând cu 2008 poate fi autorizată până la un procentaj din cota fiecărei instalații, fixată de

⁽¹⁾ JO C 80, 30.3.2004, p. 61.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 20 aprilie 2004 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 13 septembrie 2004 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ JO L 275, 25.10.2003, p. 32.

⁽⁴⁾ JO L 130, 15.5.2002, p. 1.

fiecare stat membru în planul național de alocare. Această utilizare se efectuează prin eliberarea și restituirea imediată a unei cote în schimbul unei REC sau a unei URE. Orice cotă eliberată în schimbul unei REC sau a unei URE corespunde cu acea REC sau URE.

- (6) Procesele și procedurile relevante ale sistemului de registre pentru folosirea de REC în perioada 2005-2007 și în perioadele următoare și pentru folosirea de URE în perioada 2008-2012 și în perioadele următoare vor fi impuse de regulamentul Comisiei privind un sistem standardizat și securizat de registre care trebuie adoptat în temeiul articolului 19 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE și a articolului 6 alineatul (1) din Decizia nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind un mecanism de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de punere în aplicare a Protocolului de la Kyoto ⁽¹⁾.
- (7) Fiecare stat membru va stabili limita aplicabilă pentru folosirea de REC și URE care rezultă din activități bazate pe proiecte, ținând seama de dispozițiile aplicabile ale Protocolului de la Kyoto și ale Acordurilor de la Marrakech, pentru ca folosirea mecanismelor să fie complementară acțiunilor naționale. Acestea din urmă vor constitui, astfel, un element important al efortului făcut.
- (8) În conformitate cu CCONUSC, cu Protocolul de la Kyoto și cu deciziile ulterioare adoptate în acest temei, statele membre se abțin să folosească REC și URE generate de instalații nucleare pentru a-și respecta angajamentele în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Protocolul de la Kyoto și al Deciziei 2002/358/CE.
- (9) Deciziile 15/CP.7 și 19/CP.7 adoptate în conformitate cu CCONUSC și cu Protocolul de la Kyoto subliniază că integritatea mediului trebuie să fie asigurată, *inter alia*, prin modalități, norme și orientări solide pentru mecanisme, prin principii și norme solide și stricte, care reglementează activitățile legate de exploatarea terenurilor, schimbarea exploatarea terenurilor și silvicultură și că trebuie luate în considerare problemele de nepermanență, de aditionalitate, de pierderi prin infiltrație, de incertitudini și de impact socio-economic și asupra mediului, în special efectele asupra biodiversității și a ecosistemelor naturale, legate de activitățile bazate pe proiecte de împădurire și de reîmpădurire. Comisia ar trebui să examineze, pe durata revizuirii în 2006 a Directivei 2003/87/CE, dispozițiile tehnice cu privire la caracterul temporar al creditelor și cu privire la limita de 1 % pentru eligibilitatea activităților bazate pe proiecte legate de exploatarea terenurilor, schimbarea exploatarea terenurilor și silvicultură, așa cum prevede Decizia 17/CP.7, precum și dispozițiile cu privire la rezultatul evaluării riscurilor potențiale legate de utilizarea organismelor modificate genetic sau a speciilor străine potențial invadatoare în cadrul activităților bazate pe proiecte de împădurire și de reîmpădurire pentru a permite operatorilor să folosească REC și URE care rezultă din activități bazate pe proiecte legate de exploatarea terenurilor, schimbarea exploatarea terenurilor și silvicultură în temeiul sistemului comunitar începând din 2008, în conformitate cu deciziile adoptate în temeiul CCONUSC sau a Protocolului de la Kyoto.
- (10) Pentru a evita contabilizarea dublă, nu ar trebui să fie eliberate nici URE și nici REC care rezultă din activități bazate pe proiecte, întreprinse în cadrul Comunității, care provoacă, de asemenea, o reducere sau o limitare a emisiilor din instalațiile prevăzute de Directiva 2003/87/CE, decât în cazul în care un număr egal de cote este anulat din registrul statului membru de origine al URE și REC.
- (11) În conformitate cu tratatele de aderare aplicabile, *acquis-ul* comunitar ar trebui să fie luat în considerare pentru definirea nivelurilor de referință pentru activitățile bazate pe proiecte întreprinse în țările aderente la Uniune.
- (12) Orice stat membru care permite entităților private sau publice să participe la activități bazate pe proiecte rămâne responsabil de respectarea obligațiilor sale care îi revin în temeiul CCONUSC și a Protocolului de la Kyoto și ar trebui, prin urmare, să se asigure că această participare este compatibilă cu orientările, modalitățile și procedurile aplicabile adoptate în conformitate cu CCONUSC și cu Protocolul de la Kyoto.
- (13) În conformitate cu CCONUSC, cu Protocolul de la Kyoto și cu deciziile ulterioare adoptate în acest temei, Comisia și statele membre ar trebui să contribuie la activitățile de consolidare a capacităților în țările în curs de dezvoltare și în țările cu economie de tranziție pentru a le ajuta să profite din plin de AC și de MDP într-un mod care să sprijine strategiile lor de dezvoltare durabilă. Comisia ar trebui să revizuiască eforturile făcute în acest sens și să le raporteze.
- (14) Criteriile și orientările care sunt relevante pentru a stabili dacă proiectele de producție hidroelectrică au efecte negative asupra mediului sau societății au fost definite de Comisia Mondială a Barajelor în raportul său final din 2000 „Baraje și dezvoltare: un nou cadru pentru luarea de decizii”, de OCDE și de Banca Mondială.

⁽¹⁾ JO L 49, 19.2.2004, p. 1.

(15) În măsura în care participarea la activitățile bazate pe proiecte AC și MDP este voluntară, trebuie întărită răspunderea și responsabilitatea socială și de mediu a întreprinderilor în conformitate cu alineatul (17) din planul de punere în aplicare al summit-ului mondial privind dezvoltarea durabilă. În această privință, întreprinderile trebuie încurajate să îmbunătățească performanțele sociale și de mediu ale activităților AC și MDP la care participă.

(16) Informațiile privind activitățile bazate pe proiecte la care un stat membru participă sau permite entităților private sau publice să participe ar trebui puse la dispoziția publicului în conformitate cu Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu ⁽¹⁾.

(17) Comisia poate menționa repercusiunile asupra pieței electricității în raporturile sale despre comercializarea cotelor de emisie și utilizarea creditelor care rezultă din activitățile bazate pe proiecte.

(18) După intrarea în vigoare a Protocolului de la Kyoto, Comisia ar trebui să examineze dacă este posibilă încheierea de acorduri cu țările prevăzute în anexa B la Protocolul de la Kyoto, care trebuie încă să ratifice protocolul, pentru a asigura recunoașterea cotelor între sistemul comunitar și sistemele obligatorii de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, limitând emisiile absolute puse în aplicare în aceste țări.

(19) Dat fiind faptul că obiectivul acțiunii propuse, adică stabilirea unei legături între mecanismele bazate pe proiectul de la Kyoto și sistemul comunitar, nu poate fi realizat în mod suficient de statele membre care acționează individual și poate, prin urmare, datorită dimensiunilor și efectelor prezentei directive, să fie mai bine realizat la nivel comunitar, Comunitatea poate să ia măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității formulat la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul menționat anterior, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru a atinge acest obiectiv.

(20) Directiva 2003/87/CE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări la Directiva 2003/87/CE

Directiva 2003/87/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3 se adaugă următoarele puncte:

„(k) «parte din anexa I» înseamnă o parte, menționată în anexa I la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice care a ratificat Protocolul de la Kyoto potrivit articolului 1 alineatul (7) din Protocolul de la Kyoto;

(l) «activitate bazată pe proiecte» înseamnă o activitate bazată pe proiecte aprobată de una sau mai multe părți din anexa I, în conformitate cu articolul 6 sau cu articolul 12 din Protocolul de la Kyoto și cu deciziile adoptate în temeiul CCONUSC sau al Protocolului de la Kyoto;

(m) «unitate de reducere a emisiilor» sau «URE» înseamnă o unitate eliberată în temeiul articolului 6 din Protocolul de la Kyoto și a deciziilor adoptate în temeiul CCONUSC sau a Protocolului de la Kyoto;

(n) «reducere de emisii certificate» sau «REC» înseamnă o unitate eliberată în temeiul articolului 12 din Protocolul de la Kyoto și a deciziilor adoptate în temeiul CCONUSC sau a Protocolului de la Kyoto.”

2. Se adaugă următoarele articole după articolul 11:

„Articolul 11a

Utilizarea de REC și URE care rezultă din activități bazate pe proiecte în sistemul comunitar

(1) Sub rezerva alineatului (3), statele membre pot, pe durata fiecărei perioade prevăzute la articolul 11 alineatul (2), să permită operatorilor utilizarea de REC și de URE care rezultă din activități bazate pe proiecte în sistemul comunitar, până la un procentaj din alocarea cotelor acordate fiecărei instalații, care trebuie specificat de fiecare stat membru în planul său național de alocare pentru această perioadă. Aceasta trebuie efectuată prin intermediul statului membru care eliberează și restituie imediat o cotă în schimbul unei REC sau a unei URE deținute de acest operator în registrul național al statului său membru.

⁽¹⁾ JO L 41, 14.2.2003, p. 26.

(2) Sub rezerva alineatului (3), statele membre pot permite operatorilor utilizarea de REC care rezultă din activități bazate pe proiecte în sistemul comunitar pe durata perioadei prevăzute la articolul 11 alineatul (1). Aceasta trebuie să se efectueze prin intermediul statului membru care eliberează și restituie imediat o cotă în schimbul unei REC. Statele membre anulează REC folosite de operatori pe durata perioadei prevăzute la articolul 11 alineatul (1).

(3) Toate REC și URE care sunt eliberate și care pot fi folosite în conformitate cu CCONUSC, cu Protocolul de la Kyoto și cu deciziile ulterioare adoptate în acest temei, pot fi utilizate în sistemul comunitar:

(a) cu excepția faptului că, drept recunoaștere a faptului că, în conformitate cu CCONUSC și cu Protocolul de la Kyoto și cu deciziile ulterioare în acest temei, statele membre se abțin să folosească REC și URE generate de instalațiile nucleare pentru a-și respecta angajamentele în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Protocolul de la Kyoto și în temeiul Deciziei 2002/358/CE, operatorii trebuie să se abțină să folosească REC și URE generate de aceste instalații în sistemul comunitar pe durata perioadei prevăzute la articolul 11 alineatul (1) și pe durata primei perioade de cinci ani prevăzute la articolul 11 alineatul (2)

și

(b) cu excepția REC și URE care rezultă din exploatarea terenurilor, schimbarea exploatarea terenurilor și silvicultură.

Articolul 11b

Activități bazate pe proiecte

(1) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru ca nivelurile de referință, definite de deciziile ulterioare adoptate în temeiul CCONUSC sau al Protocolului Kyoto, stabilite pentru activitățile bazate pe proiecte care sunt întreprinse în țările care au semnat un tratat de aderare la Uniune, să fie perfect compatibile cu acquis-ul comunitar, inclusiv cu derogările provizorii prevăzute de tratatul de aderare menționat anterior.

(2) Sub rezerva dispozițiilor alineatelor (3) și (4), statele membre, în care activitățile bazate pe proiecte sunt puse în aplicare, urmăresc ca nici o URE sau REC să nu fie eliberată pentru o reducere sau o limitare a emisiilor de gaze cu efect de seră ale instalațiilor care intră sub incidența prezentei directive.

(3) Până la 31 decembrie 2012, pentru activitățile bazate pe proiecte IJ și MDP care reduc sau limitează în mod direct

emisiile unei instalații care intră în sfera de aplicare a prezentei directive, nu pot fi eliberate URE sau REC decât în cazul în care un număr egal de cote este anulat de operatorul instalației în cauză.

(4) Pană la 31 decembrie 2012, pentru activitățile bazate pe proiecte IJ și MDP care reduc sau limitează în mod indirect emisiile unei instalații care intră în sfera de aplicare a prezentei directive, nu pot fi eliberate URE sau REC decât în cazul în care un număr egal de cote este anulat în registrul național al statului membru de origine al URE sau al REC.

(5) Statul membru care permite entităților private sau publice să participe la activități bazate pe proiecte rămâne responsabil de îndeplinirea obligațiilor sale care îi revin în temeiul CCONUSC și a Protocolului de la Kyoto și garantează că această participare este compatibilă cu orientările, modalitățile și procedurile aplicabile adoptate în temeiul CCONUSC sau a Protocolului de la Kyoto.

(6) În cazul activităților bazate pe proiecte de producere de energie hidroelectrică cu o capacitate de producție care depășește 20 MW, statele membre se asigură, atunci când aprobă asemenea activități bazate pe proiecte, ca orientările și criteriile internaționale aplicabile, inclusiv cele conținute în raportul final din 2000 al Comisiei Mondiale a Barajelor «Baraje și dezvoltare: un nou cadru pentru luarea de decizii», să fie respectate pe durata punerii în aplicare a unor asemenea activități bazate pe proiecte.

(7) Dispozițiile pentru punerea în aplicare a alineatelor (3) și (4), în special cu scopul de a împiedica dubla contabilizare și toate dispozițiile necesare pentru punerea în aplicare a alineatului (5), atunci când partea gazdă satisface toate criteriile de eligibilitate privind activitățile bazate pe proiecte AC, sunt adoptate în conformitate cu articolul 23 alineatul (2).”

3. Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 17

Accesul la informații

În conformitate cu Directiva 2003/4/CE, se pun la dispoziția publicului deciziile privind alocarea de cote, informațiile privind activitățile bazate pe proiecte la care un stat membru participă sau permite entităților publice sau private să participe și rapoartele privind emisiile cerute în conformitate cu permisul de emisii de gaze cu efect de seră și care sunt deținute de autoritatea competentă.”

4. La articolul 18, se adaugă următorul paragraf:

„Statele membre asigură în special coordonarea între interlocutorul lor desemnat pentru aprobarea activităților bazate pe proiecte în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (a) din Protocolul de la Kyoto și autoritatea lor națională desemnată pentru punerea în aplicare a articolului 12 din Protocolul de la Kyoto, care sunt desemnate în conformitate cu deciziile ulterioare adoptate în temeiul CCONUSC sau al Protocolului de la Kyoto.”

5. La articolul 19 alineatul (3), se adaugă următoarea teză:

„Acest regulament prevede, de asemenea, dispoziții privind folosirea și identificarea de REC și URE utilizabile în sistemul comunitar precum și controlul nivelului acestor utilizări.”

6. Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Acest raport acordă o atenție specială modalităților privind alocarea cotelor, folosirea de URE și de REC în sistemul comunitar, funcționarea registrelor, aplicarea orientărilor privind supravegherea și raportarea emisiilor, verificarea și problemele legate de respectarea dispozițiilor directivei și, după caz, regimul fiscal aplicat cotelor.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comisia organizează un schimb de informații între autoritățile competente ale statelor membre privind problemele legate de acordarea cotelor, de folosirea URE și REC în sistemul comunitar, de funcționarea registrelor, de supravegherea, raportarea și verificarea emisiilor, precum și de respectarea prezentei directive.”

7. Se inserează următorul articol după articolul 21:

„Articolul 21a

Contribuții la activitățile de consolidare a capacităților

În conformitate cu CCONUSC, cu Protocolul de la Kyoto și cu orice decizie de aplicare ulterioară, Comisia și statele membre contribuie la activitățile de consolidare a capacităților țărilor în curs de dezvoltare și ale țărilor cu economie în tranziție pentru a le ajuta să profite din plin de AC și MDP într-un mod care să le susțină strategiile de dezvoltare durabilă și să încurajeze

entitățile să se angajeze în elaborarea și punerea în aplicare de proiecte AC și MDP.”

8. Articolul 30 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) utilizarea de credite provenite din activități bazate pe proiecte, inclusiv necesitatea de a armoniza utilizarea autorizată de URE și REC în sistemul comunitar;”;

(b) la alineatul (2), se adaugă următoarele litere:

„(l) impactul mecanismelor bazate pe proiecte asupra țărilor gazdă, în special asupra obiectivelor lor de dezvoltare, în ceea ce privește aprobarea de activități bazate pe proiecte IJ și MDP privind realizarea de centrale hidroelectrice cu o capacitate de producție care depășește 500 MW și având efecte negative asupra mediului și societății; și folosirea ulterioară de REC și de URE provenite din aceste activități bazate pe proiecte privind realizarea de centrale hidroelectrice în sistemul comunitar;

(m) susținerea eforturilor de consolidare a capacității țărilor în curs de dezvoltare și a țărilor cu economie în tranziție;

(n) modalitățile și procedurile care reglementează adoptarea de către statele membre a activităților bazate pe proiecte naționale și alocarea de cote privind reducerile sau limitările emisiilor care rezultă din aceste activități începând cu 2008;

(o) dispozițiile tehnice privind caracterul temporar al creditelor și limita de 1 % pentru eligibilitate pentru exploatarea terenurilor, schimbarea exploatarea terenurilor și activități bazate pe proiecte în silvicultură, prevăzute de Decizia 17/CP.7, precum și dispozițiile privind rezultatul evaluării riscurilor potențiale legate de utilizarea organismelor modificate genetic sau a speciilor străine potențial invadatoare în cadrul activităților bazate pe proiecte de împădurire și de reimpădurire pentru a permite operatorilor să folosească REC și URE care rezultă din activități bazate pe proiecte de exploatarea terenurilor, schimbarea exploatarea terenurilor și silvicultură în sistemul comunitar începând cu 2008, în conformitate cu deciziile adoptate în temeiul CCONUSC și al Protocolului de la Kyoto.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Înaintea fiecărei perioade prevăzute la articolul 11 alineatul (2), fiecare stat membru publică, în planul său național de alocare, folosirea de URE și de REC pe care o prevede, precum și procentajul alocării acordate fiecărei instalații pentru care operatorii sunt autorizați să folosească URE și REC în sistemul comunitar pentru perioada respectivă. Utilizarea totală de URE și REC este compatibilă cu obligațiile relevante care decurg din Protocolul de la Kyoto și din CCONUSC, precum și din deciziile adoptate în acest temei.

În conformitate cu articolul 3 din Decizia nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind un mecanism de supraveghere a emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de punerea în aplicare a Protocolului de la Kyoto (*), statele membre redactează, o dată la doi ani, un raport pentru Comisie pentru a explica în ce măsură acțiunile naționale constituie cu adevărat un element semnificativ al eforturilor întreprinse la nivel național și în ce măsură utilizarea mecanismelor bazate pe proiecte completează în mod real acțiunile naționale și pentru a defini raportul între ele, în conformitate cu dispozițiile aplicabile ale Protocolului de la Kyoto și cu deciziile adoptate în acest temei. În conformitate cu articolul 5 din decizia menționată anterior, Comisia stabilește un raport cu acest subiect. În lumina acestui raport, Comisia face, după caz, propuneri, legislative sau de altă natură, care urmăresc să completeze dispozițiile adoptate de statele membre, pentru a asigura ca utilizarea mecanismelor bazate pe proiecte să fie complementară acțiunilor naționale desfășurate în cadrul Comunității.

(*) JO L 49, 19.2.2004, p. 1.”

9. La anexa III, se adaugă următorul punct:

„12. Planul stabilește cantitatea maximă de REC și URE pe care operatorii o pot utiliza în sistemul comunitar, sub forma unui procentaj din alocarea de cote acordate pentru fiecare instalație. Acest procentaj este conform cu obligațiile statelor membre care decurg din Protocolul de la Kyoto și cu deciziile adoptate în temeiul CCONUSC sau al Protocolului de la Kyoto.”

Articolul 2

Punerea în aplicare

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 13 noiembrie 2005. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă. Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

Articolul 3

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasburg, 27 octombrie 2004.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. BORRELL FONTELLES

Pentru Consiliu

Președintele

A. NICOLAI